

بهره‌برداری از منابع معدنی افغانستان

بر اساس پایش‌های انجام شده توسط شوروی سابق در دهه ۷۰ میلادی و ایالات متحده در سال ۲۰۰۷، ارزش دلاری معادن افغانستان یک تریلیون دلار تخمین زده شده است. با این حال مقامات داخلی افغانستان ارزش این معادن را ۳ تریلیون دلار تخمین زده‌اند. از جمله مهم‌ترین معادن افغانستان می‌توان به معادن سنگ آهن حاجی‌گک (۲ میلیارد تن با ارزش ۳۵۰ میلیارد دلار)، مس عینک (۶۰ میلیون تن با ارزش حدودی یک میلیارد دلار) معادن طلا بدخشان و زرکاشان (۲،۷ تن با ارزش ۱۷۰ میلیون دلار) اشاره کرد. همچنین این کشور دارای ذخایر نفتی به میزان ۲ میلیارد بشکه و ذخایر گاز به میزان ۱۶ میلیون مترمکعب است. به گفته کارشناسان، ذخایر لیتیوم افغانستان قابل مقایسه با کشور بولیوی بوده و از افغانستان با عنوان «عربستان سعودی لیتیوم» در آینده یاد کرده‌اند. افغانستان همچنین سرشار از زغال سنگ مرغوب بوده که در سرتاسر این کشور بویژه مرکز آن یافت می‌شود.

چین در حال حاضر بزرگ‌ترین ذخایر مس افغانستان یعنی «مس عینک» در ایالت لوگر را در اختیار دارد که دومین معدن مس بزرگ جهان محسوب می‌شود. در سال ۲۰۰۷، شرکت دولتی «متالورژیکال» (MCC) به همراه شرکت مس جیانگشی (JCL) چین برنده امتیاز استخراج مس عینک شدند. اما دولت چین در سال ۲۰۱۴ به دلیل وجود آثار باستانی، رشد تروریسم، جنگ و شرایطی که دولت وقت افغانستان تعیین کرده بود، از ادامه کار روی این معدن خودداری کرد. با توجه به کمبود مس در جهان، پکن به طور جدی به دنبال استخراج این فلز در افغانستان است. در حوزه میدان‌های نفتی و گازی، شرکت ملی چین (CNPC) امتیاز قرارداد نفت و گاز آمودریا را در سال ۲۰۱۱ به دست آورد اما از آن زمان تاکنون کار استخراج را به دلایل سیاسی و امنیتی آغاز نکرده است. با روی کار آمدن طالبان مقامات دو کشور تصمیم گرفتند مجدداً شرکت چینی اکسوس با همکاری شرکت دولتی نفت و گاز افغانستان، نفت قوشقره را استخراج کند. وزارت معادن و نفت افغانستان اعلام کرده است که ۲۰ درصد از این قرارداد متعلق به شرکت نفت و گاز افغانستان بوده و مابقی نیز در اختیار شرکت چینی قرار خواهد گرفت. ولایت‌های سرپل و فاریاب دارای سه چاه نفت به نام‌های «فشق‌ری»، «بازار کمی» و «زمردسای» بوده که بنا به آمار رسمی مقدار ذخایر تثبیت شده این حوزه حدود ۸۷ میلیون بشکه تخمین شده است. این میدان نفتی دارای ۱۰ حلقه چاه بوده که روزانه به صورت میانگین تا ۱۴ میلیون افغانی درآمد خواهد داشت. بنابراین چین به طور جدی به دنبال بهره‌برداری از معادن لیتیوم افغانستان است. آژانس بین‌المللی انرژی (IEA) در گزارشی که در ماه مه ۲۰۲۱ منتشر شد؛ به دولت‌ها توصیه کرد تا ذخیره‌سازی فلزات مصرفی در باتری‌ها را آغاز کنند و اشاره کرد که تقاضای لیتیوم می‌تواند در ۲۰ سال آینده، ۴۰ برابر شود. «فاتح بیرویل»، مدیر اجرایی آژانس بین‌المللی انرژی اظهار داشته است که تأمین فلزات مصرفی در بخش باتری می‌تواند ظرف سال‌های آینده تبدیل به موضوعی تحت عنوان «امنیت انرژی» شود. در حال حاضر بزرگ‌ترین کشورهای دارای معادن لیتیوم کشورهای بولیوی، شیلی، چین، آرژانتین و استرالیا هستند. با توجه به اینکه چین یکی از کشورهای مهم در تولید وسایل الکترونیکی دارای باتری است، در بلندمدت به واردات لیتیوم وابسته خواهد شد که این خود اهمیت معادن لیتیوم افغانستان در نزدیکی چین را دوچندان خواهد کرد.

بر اساس
پایش‌های انجام
شده توسط
شوروی سابق در
دهه ۷۰ میلادی و
ایالات متحده در
سال ۲۰۰۷، ارزش
دلاری معادن
افغانستان یک
تریلیون دلار
تخمین زده شده
است. با این حال
مقامات داخلی
افغانستان ارزش
این معادن
را ۳ تریلیون
دلار تخمین
زده‌اند. از جمله
مهم‌ترین معادن
افغانستان
می‌توان به
معادن سنگ
آهن حاجی‌گک
(۲ میلیارد تن با
ارزش ۳۵۰ میلیارد
دلار)، مس عینک
(۶۰ میلیون تن با
ارزش حدودی یک
میلیارد دلار) معادن
طلا بدخشان
و زرکاشان (۲،۷ تن
با ارزش ۱۷۰ میلیون
دلار) اشاره کرد